

DAN ANDERSSON

Jägarnas vaggsång

Ur *Svarta ballader* (1917)

Vår eld är röd som kvällen som brann
bakom Dombärgets vågiga ked,
röd som älgblod som ångande rann
i sanden vid Hautana hed.

Vi drömma och drömmen är het och röd,
är dröm om koppel och flämtande nöd,
är brak och rassel av skrapande horn
och smällar som sjunga om en död.

En älgkalv kom löpande från Västmora nor,
och fick nåd och fick löpa igen,
men i mörkret vid Bårhällen stupade hans mor,
tre mil ha vi sprungit för den!

Vi slaktade glada vid Stormyrens skär,
efter drevturen ändlöst lång,
och kött ha vi stekt vid riselden där
och sova på granris på klippdalens botten,
sövda av skogarnas sång:

”Somna in, somna in, vila seniga ben!

Drömma kött, drömma blod, drömma död!

Vi ha gamla, gamla anor från kastspjut och sten,
vi är stora, starka jägare och döda är vårt bröd.”

PDF från Litteraturbankens sidor om Shared Reading:

<https://lb.se/bibliotekariesidor/shared-reading/>

Texten är hämtad ur *Svarta ballader* (1917):

<https://lb.se/f/AnderssonD/t/SvartaBallader/sida/24/etext>

Och i drömmen spänna vi
musklerna till stål,
och vi bita våra tänder var och en!
Våra halsar sträckas stelt,
våra naglar gräva hål,
bredvid elden, den röda,
och natten är så sen!

Tyst på huk! Spänn din rygg!
Slunga säkert din lans!
Lilla vilde i din blodiga dröm!
Borra kniven din i ben,
och i blodets röda glans,
skall du spegla dig – spegla dig –
så skinande blir aldrig
din yxa av sten!

Du skall dansa alla jägarnas dans,
sen du tuggat på din lever
och sörplat ditt blod!

Med din mage full av djurblod
skall du ligga hos din kvinna,
som ska föda dig små jägare
om lyckan är dig god.

Små jägare som döda,
av fruktan och för nöje,
för magen och för honan
sig själva och varann.

